

Dierbare minuten! Of Waardevolle praatjes om niet?

Wekelijks spreek ik een deelnemer, soms op gepaste afstand op straat, maar meestal aan de telefoon. In het praatje wordt duidelijk dat voor iedereen, in meer of mindere mate, het leven anders is geworden. Het contact met kinderen, kleinkinderen en anderen verloopt heel anders, veelal telefonisch en verder is het contact op afstand. Ook is de agenda leeg. De activiteiten van ZorgSaam Twenterand en daardoor ook het contact met anderen wordt gemist. Maar ook het uitkijken naar een uitje of middag is er niet meer bij. Het leven is stiller geworden. Als de persoon dan aan mij vraagt hoe het gaat met mij, vertel ik dat ik druk bezig ben en met name veel mensen bel. Gelijk hoor ik dan soms verbazing (alle activiteiten liggen toch stil!) en soms zelfs medelijden (heb je wel vakantie?)

Tegelijk merkt menigeneen op dat ze zelf eigenlijk ook al heel wat minuten met mij aan de telefoon zitten. En waarom zoveel te bepraten? "Ik ben gezond en mijn familie ook, maar toch.... een praatje met derden doet goed!"

Tot nu toe gaat het goed in Nederland met de verruiming in de maatregelen. Voorzichtig starten enkele wandelgroepen weer met 1,5 meter afstand en mag er binnen gesport worden vanaf juli.

Toch liggen de meeste activiteiten stil tot september, maar op de achtergrond wordt er wel nagedacht hoe het nu verder moet. Want ook de vrijwilligers missen de activiteiten en het contact, en willen graag weer beginnen.

Ik ga met iedere activiteitengroep in overleg om te bekijken hoe aan hun activiteit vorm gegeven kan worden en hoe de regelgevingen per locatie gehandhaafd moeten worden. Want de afstand van 1,5 meter zal voorlopig wel blijven. Samen vinden we vast weer een weg, ook na deze 'vreemde' maanden!

Ik hoop op een paar mooie zonnige maanden! (die brengen voor mijn gevoel meer rust onder de mensen).